

Ik wil alles met je doen

Cultuur Podium Online – 20 juni 2014

Door Youetta Visser met foto's van Mieke Kreunen

Natuurlijk zijn er ook minder vrolijke voorstellingen op Oerol. 'Schotland' van de jonge Nieuwkomers van Orkater is daar een van. Een rauw beklemmend stuk, op Oerol in première gegaan, over twee broers wiens hartstocht voor een meisje ontaardt in intimidatie en machtsmisbruik. "Ik houd er wel van om eerlijk te zijn over sommige driften en gedachten. We zijn dagelijks zo netjes; in mijn fantasie gebeuren wel andere dingen", vertelt de jonge schrijfster/actrice Lore Dijkman. Ze kijkt me stralend aan.

Dijkman is niet de enige met een dubbelrol in deze productie: acteurs Freek den Hartogh en Krisjan Schellingerhout die de broers spelen, componeerden de muziek bij haar teksten. Op keyboards en slagwerk zingen ze met verrassend hoge stem vervreemdende, seksueel geladen liedjes. "Ik wil alles met je doen. Ja doe alles met mij." Het geheel speelt zich af in een speciaal ontworpen felgeel opblaasbaar decor: "We wilden een landschap binnen een bestaand landschap. Het moest zo artificieel mogelijk afsteken tegen het bos." Opgeblazen blijkt het decor een woud van dreigend opgestoken fallussymbolen te vormen. Het hijgt.

Dijkman: "Ik ben geïnspireerd door het Boekenweekgeschenk van Arnon Grunberg. Dat gaat ook over twee broers die een meisje tegenkomen." De broers in deze voorstelling zijn slopers en wachten op een afgelegen locatie op Frank. Zij vormen een broederpact: "Wij zijn betrouwbaar, wij wachten en houden ons aan ons woord!" Daar komt een meisje langs, een meisje dat haar bevestiging vindt in de ogen van anderen, die haar tegen betaling fotograferen en betasten. Het publiek lacht als ze vertelt over haar droom ooit als Flamencodanseres te leven in Schotland. Ze heeft een vreemde vlek in haar rokje. Soda, adviseren de broers. Gaandeweg veranderen hun speelse toenaderingen in dreigende seksuele spanningen. "Mag ik je ruiken?" verandert al snel in: "Kom, voor wat hoort wat. Til je rokje maar eens op." Geen van de personages lijkt na de denken over de consequenties van hun keuzes; het machtsspel

ontwikkelt zich stap voor stap. Gaandeweg steeds beter spelend, sleuren de acteurs het publiek mee in het drama.

Een dreigend, seksueel intimiderend stuk. De reacties zijn wisselend. Een deel van het publiek vindt het een prachtige aangrijpende voorstelling. Anderen vinden de beklemming te deprimerend en kunnen het moeilijk van zich afschudden naderhand. Een man maakt zich boos: "Zo ga je toch niet met vrouwen om. Zou jij die vrouw willen zijn dan?!"

Koketteren 'De Nieuwkomers' van Orkater met de stijl van Arnon Grunberg en is het een zwakgebod om met expliciet geweld het publiek uit hun comfortzone te halen? Of geven ze hiermee hun visitekaartje af voor nieuw grensverleggend theater? Het is een heftige discussie na afloop.

Schotland is deze zomer nog te zien op het Over het IJ-festival, vanaf januari/februari gaan ze de kleine zaal in.